

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: *Sultanismus v Kaddáfího režimu* (FF UK, 2013, 52 stran)

Autor práce: Kateřina Jansová

Autor posudku: Radek Buben

Práce Kateřiny Jansové se věnuje aktualizovanému tématu, totiž vývoji Kaddáfího režimu v Libyi. Na spíše podprůměrném stránkovém rozsahu analyzuje autorka nejprve jeho charakter z hlediska teorie, poté analyzuje režim z hlediska jeho historického vývoje.

V případě teorie autorka správně interpretuje teorii sultanistických režimů z pera Juana Linze. Tyto pasáže jsou v pořádku, byť jde o otrocké opakování notoricky známých věcí, bez reflexe jakékoli novější literatury, nemluvě o širším komparativním rámci, v němž by Libye mohla být pojímána. Velkou chybou je též absence práce s přístupy zdůrazňujícími chronickou slabou státnost, která se v libyjském případě výrazně projevila, nebo tzv. prokletí ropných zdrojů. MUPisticko-UJÁKle pak působí rozbor teoretických přístupů, které by žádný soudný analytik na libyjský případ nepoužil, tedy teorie totalitarismu a o kterých sama autorka práce od počátku ví, že pro analýzu režimu nemají smysl. Pomineme-li před-kremačnického V. Havla (ve fázi disidentsko-alkoholické byl jeho pohled na Kaddáfího méně ostrý) a jeho legrační označení Kaddáfího za „totalitáře“, rozuměj tedy člověka, jehož zemi je třeba bombardovat, se s termínem totalitarismus v případě severní Afriky naštěstí nesetkáváme.

Část analytická trpí výrazným nedostatkem, kterým je nízký počet zpracované literatury. Ten lze jistě vysvětlit její obtížnější dostupností, zejména v ČR. Chyba

však je, že autorka nevyužila řadu analýz, jež se objevily v elektronické verzi krátce po pádu režimu a jichž je internet vsutku plný. Nepříliš pochopitelné též je, že se kolegyně Jansová prakticky vůbec nevěnuje pádu režimu, jeho okolnostem a příčinám. Bohužel, zjevným vysvětlením je fakt, že literatura, jíž Jansová v této části spíše otrocky převyprávěla, zde zkrátka končí.

Co lze na práci naopak vyzdvihnout je následující:

1. Uměřený a v zásadě akademický jazyk.
2. Absence karikování režimu, která se v případě politických zřízení, jakým bylo Kaddáfího, nabízí.
3. Nepoužívání kulturalistických a religiózně deterministických tezí typu islám a demokracie nejsou kompatibilní atd. Tato výhoda snad není důsledkem obecného podcenění rešeršní a studijní přípravy.

S ohledem na výše uvedené mohu konstatovat: Práce splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci. Navrhuji hodnocení **dobře**.